

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: „ALPEX“ Przedsiębiorstwo Budownictwa Górniczego, Sp. z o. o., se sídlem ul. Opolska-Pawillon 723, Jastrzębie-Zdrój, Polská republika, zast. JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Sádky 1605/2, Prostějov, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 26. 5. 2011, č. j. 778/11-1200-800219 a č. j. 779/11-1200-800219, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 123/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu a vyjádření k němu

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 1. 2017 návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“).

[2] Nejprve žalobce (dále jen „navrhovatel“) v návrhu ze dne 16. 12. 2016 požadoval, aby Nejvyšší správní soud určil Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) lhůtu k vydání rozhodnutí o žalobě evidované pod sp. zn. 22 Af 123/2011. Následně krajský soud informoval navrhovatele o tom, že ve věci již bylo rozhodnuto rozsudkem ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104, který byl do datové schránky jeho zástupce doručen dne 15. 10. 2015.

[3] V reakci na uvedenou informaci od krajského soudu navrhovatel svůj návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podáním ze dne 30. 12. 2016 doplnil. Sdělil, že jeho zástupce eviduje toliko tři příchozí zprávy do datové schránky, které přišly dne 15. 10. 2015 (jedná se o usnesení Okresního soudu v Ostravě č. j. 130 C 163/2014 - 34, sdělení Nejvyššího státního zastupitelství č. j. SIN 44/2015 - 11 a protokol z jednání před

Okresním soudem v Olomouci vedeného pod sp. zn. 13 C 94/2014). Za poslední datovou zprávu týkající se řízení před krajským soudem, jehož se týká návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, tak považuje výzvu ze dne 23. 6. 2015 ke sdělení, zda navrhovatel souhlasí s rozhodnutím věci samé bez jednání. Navrhovatel požádal krajský soud, aby prověřil, zda skutečně došlo k doručení datové zprávy s rozsudkem do datové schránky jeho zástupce. Pokud krajský soud nezmění svůj názor, požaduje, aby návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Svůj návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu navrhovatel podáním ze dne 2. 1. 2017 změnil tak, že již nežádá určit lhůtu k vydání rozhodnutí ve věci samé, ale o určení lhůty k doručení již vydaného rozsudku krajského soudu.

[5] Krajský soud posléze návrh na určení lhůty v souladu s § 174a odst. 3, větou první, zákona o soudech a soudcích postoupil Nejvyššímu správnímu soudu. Ve svém vyjádření konstatoval, že svůj rozsudek řádně doručil a odkázal na *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* založené ve spise.

[6] Po nahlédnutí do spisu u Nejvyššího správního soudu navrhovatel podáním ze dne 20. 1. 2017 svůj návrh na určení lhůty doplnil. Konstatoval, že krajským soudem tvrzený čas doručení rozsudku se téměř shoduje s časem, kdy byla jeho zástupci doručena ostatní datová pošta dne 15. 10. 2015. Jedinou věc, kterou však nebylo možno v rámci nahlížení seznát, je, zda součástí datové zprávy byl skutečně rozsudek č. j. 22 Af 123/2011 - 104. Spis sice obsahuje doručenkou datové zprávy, ale pochybnosti vzbuzuje název přílohy datové zprávy „22Af_123_2011_39.pdf“, kde nesouhlasí číslo jednací s předmětným rozsudkem. Navrhovatel požaduje prověřit a prokázat, že jeho zástupci byla skutečně doručena datová zpráva obsahující rozsudek krajského soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104.

II. Podstatný obsah spisu krajského soudu

[7] V posuzované věci krajský soud vydal rozsudek ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104, jímž zamítl navrhovatelovu žalobu. K rozsudku je připojeno *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky*, z něhož je patrné, že u písemnosti identifikované jako „22 Af 123/2011 - 104 rozsudek KS PM“ byl prostřednictvím datové zprávy zaslán soubor s názvem „22Af_123_2011_39.pdf“. Datová zpráva byla doručena advokátovi JUDr. Ing. Ondřeji Lichnovskému do datové schránky s identifikátorem zjjgzsk. Dle uvedeného potvrzení byla zpráva odeslána do datové schránky 15. 10. 2015 a téhož dne byla rovněž do datové schránky příjemce dodána a doručena tím, že se v 15.36 hodin do systému datových schránek přihlásila oprávněná osoba. Potvrzení rovněž nese s odkazem na § 20 odst. 1 písm. e) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických úkonech“), informaci o tom, že zpráva byla doručena a opatřena elektronickou značkou a integrita je neporušena.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, které je upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu

pokračování

z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[9] Při posuzování návrhu na určení lhůty je Nejvyšší správní soud vázán navrhovatelovou specifikací procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy. Jen u takto vymezeného procesního úkonu zkoumá, zda dochází k průtahům. V nynější věci jsou po změně původně podaného návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu namítány průtahy ve vztahu k doručení rozsudku krajského soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104.

[10] Navrhovatel se neztotožňuje s náhledem krajského soudu, že k doručení uvedeného rozsudku došlo dne 15. 10. 2015. Tvrdí totiž, že do datové schránky jeho zástupce nebyla tohoto dne doručena datová zpráva s tímto rozsudkem.

[11] Dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích se návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zamítne, pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil. Nejvyšší správní soud se proto v první řadě zaměřil na posouzení, zda rozsudek krajského soudu byl či nebyl doručen. Zhodnotil, že krajský soud svůj rozsudek navrhovateli doručil, proto je návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu nedůvodný.

[12] Nejvyšší správní soud konstatuje, že doručení rozsudku krajského soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104, je doloženo *potvrzením o dodání a doručení do datové schránky*.

[13] Uvedené *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* je tiskovým výstupem o stavu doručování písemností prostřednictvím datových schránek (viz § 13a odst. 11 instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, ve znění pozdějších změn; dále jen „vnitřní kancelářský řád“, vnitřní kancelářský řád je dostupný např. ze systému ASPI). Struktura údajů v *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* je určena v příloze č. 20 bodu II. vnitřního kancelářského řádu. Zdrojem pro tiskový výstup o stavu doručování datové zprávy prostřednictvím datové schránky adresáta je oznámení informačního systému datových schránek (viz § 13a odst. 3 vnitřního kancelářského řádu).

[14] Popsané datové zdroje pro *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* navazují na úpravu v zákoně o elektronických úkonech, dle něhož Ministerstvo vnitra, které je správcem informačního systému datových schránek (§ 14 odst. 2 zákona o elektronických úkonech), oznámí odesílateli, že datová zpráva, kterou odeslal do datové schránky adresáta, byla doručena, a toto oznámení zabezpečí způsobem zajišťujícím integritu, případně původ dat [§ 20 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických úkonech].

[15] V nynější věci Nejvyšší správní soud konstatuje, že doručenka byla opatřena elektronickou značkou a integrita byla neporušena, jak vyplývá z *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky*, jež je tiskovým výstupem z oznámení dle § 20 odst. 1 písm. e) zákona o elektronických úkonech. Dále je pak z uvedeného potvrzení patrné, že rozsudek krajského soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104, byl do datové schránky navrhovatelova zástupce doručen dne 15. 10. 2015.

[16] K prokazování doručení prostřednictvím datových schránek lze dále odkázat na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 7. 2012, sp. zn. 26 Cdo 2837/2011 (dostupné z www.nsoud.cz), kde je uvedeno: „*Při doručování listiny v elektronické podobě do datové schránky je průkazem doručení oznámení Ministerstva vnitra o dodání listiny do datové schránky adresáta a oznámení Ministerstva vnitra o doručení listiny adresátu, která byla opatřena uznávanou elektronickou značkou (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, 1600 s., str. 360). Oznámení Ministerstva vnitra o dodání listiny do datové schránky nebo o doručení adresátu opatřené jeho elektronickou značkou (dále jen „elektronická doručenka“) jsou veřejnými listinami. Jde totiž o listiny vydané státním orgánem (Ministerstvem vnitra) v mezích jeho pravomoci (dané mu ustanovením § 20 odst. 1 písm. e/ zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Pro veřejné listiny a pro listiny, které mají povahu veřejné listiny, je přitom charakteristické, že potvrzují pravdivost toho, co je v nich uvedeno, není-li dokázán opak (srov. § 134 o. s. ř.). K tomu, aby mohla být vyvrácena správnost údajů o doručení obsažených v (elektronické) doručence, tedy musí účastník řízení především tvrdit skutečnosti, jež v případě, že jsou prokázány, vedou k závěru, že údaje v doručence nejsou pravdivé (srov. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 19. dubna 2000, sp. zn. 20 Cdo 2756/99, uveřejněné pod č. 112 v sešitě č. 10 z roku 2000 časopisu Soudní judikatura).“ Ústavní stížnost proti citovanému usnesení Ústavní soud odmítl jako zjevně neopodstatněnou usnesením ze dne 15. 11. 2012, sp. zn. I. ÚS 3432/12 (dostupným z <http://nalus.usoud.cz>).*

[17] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že posuzované potvrzení o dodání a doručení do datové schránky je veřejnou listinou ve smyslu § 134 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“). Dle tohoto ustanovení veřejná listina potvrzuje, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno.

[18] Důkazní sílu veřejné listiny může účastník zvrátit na základě přednesení tvrzení, která vyvrací pravdivost obsahu veřejné listiny a k nimž předloží též dostatečné důkazy. Navrhovatel se však v nynější věci omezil pouze na tvrzení, že jeho zástupci byly dne 15. 10. 2015 do datové schránky doručeny toliko tři zprávy a žádná z nich neobsahovala rozsudek krajského soudu, aniž by své tvrzení jakkoli dokládal (např. úplným seznamem datových zpráv doručených příslušného dne). Nedoloženému tvrzení v dané situaci Nejvyšší správní soud nepřikládal váhu.

[19] Současně Nejvyšší správní soud nesdílí navrhovatelovy pochybnosti, které pramenily z porovnání pojmenování písemnosti doručené datovou schránkou „22Af_123_2011_39.pdf“ a čísla jednacího rozsudku krajského soudu (22 Af 123/2011 - 104). Z celého předloženého spisu krajského je totiž patrné, že poslední dvě číslice v názvu souboru s příponou pdf (*portable document format*), který byl zaslán prostřednictvím datové zprávy (tj. „39“ v názvu „22Af_123_2011_39.pdf“), nemají návaznost na číslo listu, na kterém je zasílána písemnost, resp. číslo jednací této písemnosti.

[20] V řízení pod spisovou značkou 22 Af 123/2011 krajský soud vydal celkem tři rozsudky, přičemž první dva v pořadí Nejvyšší správní soud v řízení o kasačních stížnostech postupně zrušil a věc vždy vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Ke třetímu rozsudku v pořadí se pak přimyká návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

pokračování

Nejdříve vydal v dané věci krajský soud rozsudek ze dne 16. 1. 2014, č. j. 22 Af 123/2011 - 51. Pdf soubor, který byl navrhovatelé zaslán a který obsahoval uvedený rozsudek, byl pojmenován „22Af_123_2011_16.pdf“ a v *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* byl identifikován jako „22Af_123/2011-51 – rozsudek PM“. Jako druhý v pořadí byl vydán rozsudek ze dne 12. 2. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 73. Zasláný pdf soubor s druhým rozsudkem byl pojmenován „22Af_123_2011_25.pdf“ a v *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* byl identifikován jako „22Af_123/2011-73 – rozsudek KS PM“. Je tak patrné, že poslední dvě číslice v názvu souborů s příponou pdf, které obsahovaly zaslané rozsudky, nemají návaznost na čísla jednací těchto rozsudků. Tuto návaznost má naopak identifikace písemnosti v *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky*. U rozsudku, jehož se týká návrh na určení lhůty k provedení úkonu, je písemnost identifikována jako „22 Af 123/2011 - 104 rozsudek KS PM“, což souhlasí s vydaným rozsudkem krajského soudu.

[21] Ke shodnému zjištění o posledních dvou číslicích v názvu zasláného pdf dokumentu Nejvyšší správní soud může dále poukázat na výzvy ke sdělení, zda navrhovatel souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání ze dne 13. 1. 2015 a ze dne 23. 6. 2015. Ani v jednom případě nejsou zaslané výzvy založeny na číslech listu 22 či 33, ačkoli názvy zaslaných pdf souborů v datových zprávách byly „22Af_123_2011_22.pdf“ a „22Af_123_2011_33.pdf“. To samé platí i pro usnesení krajského soudu ze dne 3. 4. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 83, které bylo do datové schránky zástupce navrhovatele doručeno v souboru s názvem „22Af_123_2011_29.pdf“. Identifikace tohoto usnesení v *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky* byla „22Af_123/2011-83 usnesení KS 20/4“.

[22] Nejvyšší správní soud shrnuje, že *potvrzení o dodání a doručení do datové schránky*, které se vztahuje k rozsudku krajského soudu ze dne 29. 9. 2015, č. j. 22 Af 123/2011 - 104, dostatečným způsobem prokazuje doručení tohoto rozsudku zástupci navrhovatele. Procesní úkon, u něhož byl namítán průtah, tak krajský soud učinil již před podáním návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Návrh je proto nedůvodný a Nejvyšší správní soud jej zamítl dle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

IV. Náklady řízení

[23] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu

Aprk 3/2017